

עפ"ג 5066/06/20 - נועם צבי יהודה יפרח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 5066-06-20

נועם צבי יהודה יפרח
ע"י ב"כ עו"ד רובי גלבע

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 3.3.20

בת"פ 76146-07-19.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובהפרת הוראה חוקית ונדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 26.7.19 נחקר המערער במשטרה בגין תלונה על תקיפה ואיומים, שהוגשה יום קודם לכן ע"י רבש"צ יישוב מצפה יריחו, בו מתגורר המערער, ושחרר למעצר בית למשך שלושה ימים ונאסר עליו ליצור קשר עם הרבש"צ למשך 7 ימים. ביום 27.7.19 הוזעקו שני שוטרים למקום בעקבות פנייתו של הרבש"צ שחשד שהמערער הפר את תנאי השחרור. השוטרים הבחינו ברכבו של המערער, זיהו אותו והורו לו לעצור, אך הלה החל בנסיעה מהירה, פנה לדרך חשוכה, יצא מהרכב והתחבא בשיחים, תוך שלא נשמע לקריאות השוטרים לצאת ממחבואו ולהזדהות. למקום הגיע אביו של המערער ולמשמע קולו יצא המערער. אחד השוטרים שלף אקדח טייזר, כיוונו לעבר המערער ובמענה לשאלת האב אמר כי בכונתו לעצור את המערער. האב צעק לבנו לברוח. המערער הלך לאחור, והאב אמר לשוטר כי המערער יבוא איתו ללא הטייזר. השוטר הוביל את המערער ואביו לכיוון הניידת. בדרכם לניידת נפל האב על הרצפה, המערער קילל את השוטר והחל להשתולל, התנגד לניסיונו של השוטר לאזוק אותו ניסה להימלט מהמקום. במהלך האזיקה, נשך המערער את השוטר בידו.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להמרת עונש המאסר שהוטל על המערער לריצוי בעבודות שירות ולהפחיתו באופן משמעותי כך שייקבע במתחם שבין 2-6 חודשים. נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער מעולם לא ריצה מאסר בפועל ושליחתו כעת למאסר מאחורי סורג ובריח תיפגע בו. כמו כן, יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות הקשות והייחודיות של המערער, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. המערער סובל מקשיים אישיים, קוגניטיביים ורגשיים ביחס לאנשי ממסד לאחר שבילדותו פונה מביתו בגוש קטיף. בנוסף, יש להתחשב בכך שהמערער שהה תקופה ממושכת של כשישה חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני. עוד נטען כי מידת האלימות שהפעיל המערער כלפי השוטר הנה ברף התחתון של עבירות ממין זה, ואינה עולה כדי רמה בינונית כפי שקבע בית משפט קמא. מדובר בחבלה שהסתיימה בסימן זמני על ידו של השוטר. לבסוף, נטען כי יש להתחשב גם בכך שהמערער הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו תוך שחסך בזמן שיפוטי יקר.

הוסף כי חלף זמן רב מאז מתן פסק הדין. חל שינוי בנסיבות, יש מקום לשמוע שוב את שירות המבחן והוגשו מסמכים בדבר הליך גמילה ושילוב המערער בהליך טיפולי, ונוכח חומרת גזר הדין, יש לשלוח המערער שוב לשירות המבחן. לגופו של עניין, במקרה זה ניתן, כאמור, להסתפק בעבודות שירות. המערער היה עצור כ-45 ימים, פרט לאיזוק האלקטרוני. נסיבות תיק זה אינן פשוטות ולא ניתן לכך משקל מתאים בגזר הדין (ובאה הפניה לסעיף 15 לגזר הדין בדבר בעיה קוגניטיבית). למערער אין הסתכנויות נוספות ואין אינטרס ציבורי בנסיבות המערער המצדיקות שליחתו למאסר ממש.

ב"כ המשיב הפנה, בין היתר, לרישום הפלילי של המערער. נטען כי בגזר הדין לא נפלה טעות, בית משפט קמא התייחס לכלל השיקולים, לרבות לטענות העומדות ליזכות המערער: תקופת המעצר, תקופת האיזוק, מצבו של המערער, כלומר, כלל השיקולים והנסיבות לטובתו של המערער הובאו בחשבון. מעבר לכך, גזר הדין ניתן לאחר שהתקבל תסקיר, תסקיר שהיה שלילי והובא בחשבון. למערער ארבע הרשעות קודמות, חלקן נגד שוטרים וחלק בעבירות אלימות, ובתי המשפט בעבר באו לקראתו של המערער. וכן, מאז הטראומה אותה עבר המערער בגיל 12, עברו כבר 15 שנים ולא ניתן כל דבר לתלות בכך. ועוד, ההליך הטיפולי החל רק לפני כחודש אף שחלפו כשנתיים מאז גזר הדין. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 28 שנים, עד למעצרו בתיק זה עבד כשלוש שנים במוסך. בגיל 12 פונה עם משפחתו מביתם בגוש קטיף ומסר כי עד היום חווה קושי במפגש מול שוטרים ואף על רקע זה שוחרר לאחר שירות קצר בצה"ל. בעברו ארבע עבירות קודמות מהשנים 2011-2018, הכוללות עבירות אלימות והפרעה לשוטר, בגינן נדון, בין היתר, לצווי של"צ וצו מבחן. כמו כן, מלבד התיק הנוכחי פתוחים נגדו שני תיקי משטרה נוספים בחשד לעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית. ביחס לעבירות בתיק דנן, המערער לקח אחריות חלקית על מעשיו, נטה לטשטש ולהפחית מחומרתם, עמדתו קורבנית ומרחיקה, תוך שהוא התקשה לגלות אמפטיה כלפי השוטר בו פגע. המערער שלל נזקקות טיפולית. הוערך כי מידת המסוכנות להישנות התנהגות אלימה

מצד המערער הנה בינונית ומידת חומרתה, אם תתרחש, גם היא הוערכה כבינונית. עוד הוערך כי סנקציות עונשיות שיקומיות קודמות שהוטלו עליו בהליכים קודמים לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול להישנות ביצוע עבירות אלימות. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על הטלת עונש מוחשי ומרתיע, לצד עונש מותנה, פיצוי והתחייבות להימנע מעבירות נוספות בעתיד.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה יש להתחשב בכך שאין מדובר באלימות ברף הגבוה וכי הנזק שנגרם בסופו של דבר ולמרבה המזל הסתכם בסימן זמני בלבד על ידו של השוטר שנפגע. בנוסף, המערער היה במעצר ממש במשך פרק זמן ארוך של כחודשיים. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער היה מודע לכך שהפר את מעצר הבית זמן קצר אחר שהוטל עליו ונהג בזלזול בחוק באירוע מתגלגל בו היו לו הזדמנויות לא מעטות לחדול ממעשיו. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי בצד הודאתו במיוחס לו, המערער לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו.

בנסיבות העניין, לפני משורת הדין, ניתן לקבל הערעור באופן שעונש המאסר בפועל ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה במסגרת הערעור, בניכוי תקופת מעצרו. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ביום 12/6/22 בהתאם לחוות דעת הממונה.

ניתנה היום, טו' באייר, תשפ"ב, 16 במאי, 2022, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד